

Arrest

nr. 87 320 van 11 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 21 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat P. LYDAKIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 13 juli 1993 te Kumasi. U woonde tot het jaar 2005 in Kumasi en ging daarna bij uw moeder te Bawku wonen. Uw vader was van etnische afkomst Haoussa en uw moeder Mamprusi. U ging tot uw zestiende naar school en hielp uw moeder ook in haar winkel te Bawku. U sloot zich in januari 2010 aan bij de organisatie 'Mamprusi Youth Association' te Bawku. In februari 2010 gingen u, en andere leden van de organisatie, schietoefeningen doen in het bos. De politie kwam en verrichte arrestaties, gezien voorheen reeds een verbod was ingesteld op wapendracht. U en twee anderen wisten te ontsnappen. U belde uw baas op, (J.A.), om hem uit te leggen wat er gebeurd was. (J.A.) bracht u samen met de twee medeleden naar Accra, waar u uw moeder opbelde. Uw moeder vertelde u dat de politie u was komen zoeken in haar huis. Diezelfde avond werden in Bawku huizen in brand gestoken door mensen van de Kusasi-etnie,

nadat deze vernomen hadden dat de politie jongeren van de Mamprusi-etnie gearresteerd had omwille van wapendracht. U bleef in Accra waar u zich verschuilde in het huis van (J.A.). U kon niet terug naar Bawku omdat u er gezocht werd door de politie en omdat u vergeldingsacties van mensen van de Kusasi-etnie vreesde. Te Accra maakte u ignames schoon voor (J.A.) gedurende een tweetal maanden. Later vernam u dat uw baas betrokken is bij drugshandel naar de Verenigde Staten, en dat hij drugs smokkelde door ze te verstopen in de ignames die u schoonmaakte. Nadat u uw baas met deze informatie confronteerde, bekende hij en verklaarde hij zich bereid om u te helpen Ghana te verlaten. Hij bracht u in contact met een smokkelaar die u naar Togo bracht, alwaar u samen met deze op 22 juli 2010 vertrok per vliegtuig. U kwam aan in een land waarvan u zich de naam niet meer herinnert en nam daar de trein naar België, waar u aankwam op 24 juli 2010. U vroeg een eerste maal asiel aan op 26 juli 2010. U werd opgeroepen zich aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 maart 2011, maar u gaf hier geen gevolg aan. U werd dientengevolge geacht afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag. U verklaarde de betreffende convocatie niet te hebben ontvangen en diende vervolgens een tweede asielaanvraag in op 19 juli 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, in het kader van uw asielaanvraag, verklaard heeft geboren te zijn op 13 juli 1993. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 26 juli 2010 evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 7 september 2010 betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3 §2, 2°, 6 §2, 1° ; 7 en 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 31 augustus 2010 een leeftijd had van zeker ouder dan 18 jaar. Daarom kunt u niet beschouwd worden als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Voorts kunnen enkele fundamentele opmerkingen worden gemaakt bij de door u opgeworpen vervolgingsfeiten door de Ghanese autoriteiten.

U verklaarde **Bawku te zijn ontvlucht, nadat u ontsnapt was aan de politie die arrestaties verrichte omwille van verboden wapendracht** (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en p.10). U verklaarde niet meer naar Bawku terug te kunnen keren omwille van - inter alia - het feit dat u er gezocht wordt door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaarde dat u zich eveneens diende te verschuilen in Accra omdat u ook daar gezocht werd door de politie en omdat u vreest vervolgd te zullen worden omwille van uw medeplichtigheid aan drugshandel (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u op andere plaatsen in Ghana zou kunnen wonen, antwoordde u ontkennend en gaf u als reden op dat u gezocht wordt door de politie, Ghana niet zo groot is en u aangegeven zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). **Gevraagd of u tot heden wordt gezocht voor verboden wapendracht, antwoordde u bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd wat met u zou gebeuren indien u gearresteerd zou worden, gaf u aan **de strafmaat niet te kennen** en enkel te weten dat enkele van de personen die wel opgepakt waren, veroordeeld werden tot 10 jaar celstraf. **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat uw vrees ten opzichte van de Ghanese autoriteiten, gelieerd is aan problemen van gemeenrechtelijke aard. Uw verklaringen, dat u gezocht wordt door de Ghanese politie omwille van verboden wapendracht, houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève - met name vervolging omwille van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien ten opzichte van uw persoon, kunnen dus niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming. Niets in uw asielrelaas wijst erop dat u internationale bescherming zou behoeven in het kader van de Conventie van Genève. Internationale bescherming is immers geen middel om aan gemeenrechtelijke vervolging in het land van herkomst te ontkomen. Deze elementen van uw asielmotieven, ressorteert bijgevolg niet onder de Conventie van Genève.**

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van bovenstaand element van uw asielmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, te meer u dan ook stelt dat u zelf niet weet welke

de strafmaat is voor de door u gepleegde overtredingen in Ghana, noch voldoende objectieve elementen aanhaalt waaruit blijkt dat u daadwerkelijk vervolgd en veroordeeld zou worden in Ghana. Verder kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij de door u opgeworpen vrees voor vervolging vanwege leden van de Kusasi-etnie.

U verklaarde, na Bawku te hebben ontvlucht naar Accra, dat leden van de Kusasi-etnie wijken in Bawku aanvielen en huizen in brand staken van leden van de Mamprusi-etnie (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd wie dit gedaan had, **verklaarde u enkel te weten dat het leden van de Kusasi-etnie waren, maar dat u geen namen kent** (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd hoe u hiervan op de hoogte werd gebracht, **verklaarde u dat u het hoorde op het radionieuws toen u zich reeds in Accra bevond** (zie gehoorverslag CGVS, p.11.). U verklaarde dat het huis van uw moeder niet in brand gestoken is (zie gehoorverslag CGVS, p.12) maar dat uw moeder problemen heeft gekend met leden van de Kusasi-etnie, die haar zeiden dat haar kind meedeed met een gewapende bende die de Kusasi aanviel. U voegt eraan toe dat ze om die reden Bawku verliet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Op een eerder moment verklaarde u evenwel **pas na uw vertrek uit Ghana vernomen te hebben**, van de vader van een vriendin van u uit Kumasi, **dat uw moeder niet langer in Bawku woont** en dat ze naar Togo vertrokken is, en dat u niet met zekerheid weet waar in Togo uw moeder zich bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.6) - **verklaringen die ernstige twijfels doen rijzen omtrent uw vermeende kennis betreffende de problemen die uw moeder ondervond na uw vertrek uit Bawku en de redenen die ze had om Bawku te verlaten.** U verklaarde dat, aangezien de politie arrestaties verrichte omwille van verboden wapendracht, u geïdentificeerd was door de Kusasi en ze u daarom zouden aanvallen indien u zou terugkeren naar Bawku (zie gehoorverslag CGVS, p.13) - **verklaringen die, gezien bovenstaande vaststellingen, ongegrond geacht worden, aangezien u zelf geen namen kent van de betreffende Kusasi's, u na uw ontsnapping aan de politie, Bawku meteen heeft verlaten en slechts via het radionieuws vernomen had dat leden van de Kusasi-etnie aanvallen pleegden in Bawku. Uit bovenstaande verklaringen dient dan ook geconcludeerd te worden dat u niet hard kunt maken dat u, in geval van terugkeer naar Bawku, individueel vervolgd zou worden door leden van de Kusasi-etnie. Gegeven de incoherente verklaringen hierboven vermeld, dient dan ook te worden vastgesteld dat ze de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees voor leden van de Kusasi-etnie, ondermijnen.**

Daarnaast dient ook vermeld dat, **zelfs indien uw individuele vrees voor vervolging door leden van de Kusasi-etnie, omwille van uw lidmaatschap van een organisatie die opkomt voor de rechten van de Mamprusi-etnie, gegrond zou zijn - wat in deze betwist wordt - u nog steeds over de mogelijkheid beschikt zich elders in Ghana te vestigen.** Gevraagd of u niet zou kunnen wonen op andere plaatsen in Ghana, verklaarde u dat dit niet kon, en gaf u enkel aan dat dit komt omwille van het feit dat u gezocht wordt door de Ghanese politie. **Zoals hierboven reeds besproken, ressorteren uw problemen met de Ghanese autoriteiten niet onder de Conventie van Genève, noch geven ze recht op de subsidiaire beschermingsstatus. Deze elementen vormen dus geen gegronde reden waarom u niet zou kunnen genieten van de nationale bescherming tegen eventuele problemen met Kusasi, aanwezig in Ghana, noch waarom u zich niet elders in Ghana zou kunnen vestigen om aan problemen met Kusasi te ontkomen.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde documenten betreffen immers enkele artikels aangaande het conflict tussen Kusasi en Mamprusi in Bawku, maar houden verder geen enkel verband met uw individuele situatie en uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in hoofddorde op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen en van artikel 48/3, 52 en 51/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Hij verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat niet correct rekening werd gehouden met de vervolging die hij onderging wegens zijn behoren tot de Mamprusi. Dat hij Mamprusi is en dat er in Ghana spanningen

zijn tussen de verschillende volkeren wordt niet betwist. Verzoeker legde voorts krantenuittreksels neer die deze spanningen bevestigen. Hij is van mening dat gezien de neergelegde documenten en zijn verklaringen het voordeel van de twijfel moest worden toegekend en dat het CGVS minstens moest motiveren waarom dit niet werd toegekend.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in ondergeschikte orde op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Indien hij Ghana heeft verlaten, dan is dit omwille van de spanningen tussen de verschillende volkeren en de afwezigheid van bescherming door de nationale overheid. In geval van terugkeer loopt hij risico te worden mishandeld door andere bevolkingsgroepen en de politie.

2.2.1. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 52 zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou kunnen zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.2. Hoe artikel 51/7 van de vreemdelingenwet door de bestreden beslissing zou kunnen zijn geschonden kan evenmin worden ingezien en wordt door verzoeker in het geheel niet uitgewerkt. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. Hij verklaarde immers dat hij in Ghana nog een geboorteakte en een '*health insurance card*' heeft en beschikte over de mogelijkheid om stukken te laten overkomen (administratief dossier, stuk 4, p.7; stuk 7, verklaring, nr.21; stuk 10: documenten). Het gebrek aan identiteitsdocumenten klemt nog des te meer daar verzoeker, zoals met recht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, na medisch onderzoek ouder bleek te zijn dan hij voorhield te zijn (administratief dossier, stuk 8; map eerste aanvraag, stukken 2 en 3).

Verzoeker brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn verklaarde reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid en des te meer klemt daar hij omtrent deze reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo kon hij niet preciseren hoeveel zijn baas voor zijn reis zou hebben betaald, wist hij niet met wat voor visum hij zou hebben gereisd en bleek hij zelfs niet te weten of hij legaal, dan wel illegaal zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 4, p.7; stuk 7, verklaring, nr.21, 34).

Verzoeker beweert in het verzoekschrift weliswaar dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden mishandeld door de politie doch hij onderneemt niet de minste poging teneinde de omstandige motivering ten grondslag van de bestreden beslissing te weerleggen waar deze stelt dat (i) zijn vrees door de Ghanese autoriteiten te zullen worden vervolgd omwille van verboden wapendracht en medeplichtigheid aan drughandel geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, met name vervolging omwille van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde groep; (ii) internationale bescherming geen middel kan zijn

om te ontkomen aan gemeenrechtelijke vervolging in het land van herkomst; (iii) verzoeker zelf niet weet wat de strafmaat is voor de door hem gepleegde overtredingen in Ghana; (iv) hij onvoldoende objectieve en concrete elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer daadwerkelijk zou worden vervolgd en veroordeeld. De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij niet *in concreto* worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Derhalve kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker ten aanzien van de Ghanese autoriteiten een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

Daargelaten de vraag of aan deze vrees enig geloof kan worden gehecht, gaat verzoeker in zijn verwijt dat het CGVS onvoldoende of incorrect rekening hield met zijn vrees voor problemen ingevolge zijn behoren tot de Mamprusi volledig voorbij aan de terechte motivering dat hij zich aan eventueel uit deze aanhorigheid voortvloeiende problemen kan onttrekken door zich elders in Ghana te vestigen. Het conflict tussen Mamprusi en Kusasi te Bawku is immers blijkens zowel de neergelegde krantenartikels als verzoekers verklaringen van lokale aard (administratief dossier, stuk 4, p.13; stuk 10: documenten). Verzoeker verklaarde bij het CGVS weliswaar dat hij zich niet elders in Ghana kan vestigen omwille van het feit dat hij zou worden gezocht door de Ghanese autoriteiten (administratief dossier, stuk 4, p.13), doch omwille van de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de aangevoerde problemen met deze autoriteiten kan deze verklaring niet worden aangenomen. Bijgevolg kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet elders in Ghana blijft teneinde zich aan eventuele problemen ingevolge zijn behoren tot de Mamprusi te onttrekken.

2.2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op het voorgaande toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS